

[Justitsministeren]

ser, som det stigende antal flygtninge fører med sig.

Som nævnt har vi her i landet igennem en årrække arbejdet med en flygtningekvota på 500. Det vil sige, at der på de årlige finanslove har været optaget en bevilling svarende til udgifterne til modtagelse og integration af ca. 500 flygtninge.

Denne bevilling er nu opbrugt, og det er nødvendigt at tilvejebringe bevillingsmæssig dækning for merudgifterne i 1984 og naturligvis også for 1985 og fremover.

De udgifter, der er forbundet med modtagelse af flygtninge, kan deles op i tre grupper, der har forbindelse med flygtningens vej ind i det danske samfund.

I perioden fra asylansøgningen er fremsat og indtil dette spørgsmål er afgjort, afholdes en række udgifter af justitsministeriets bevillinger. Det er udgifter til indlogering, underhold, tolkebistand, lægehjælp og så videre. Disse udgifter, der hidtil har været budgetteret til godt 5 millioner kroner årligt, vil antagelig overstige 60 millioner kroner i 1984.

Så snart en udlænding har fået opholdstilladelse her i landet som politisk flygtning, overgives han til Dansk Flygtningehjælp, der bistår den pågældende med at blive integreret i det danske samfund. Integrationsomkostningerne er ca. 60 millioner kroner pr. 500 flygtninge. Disse 60 millioner kroner dækker udgifterne i integrationsperioden, der er ca. 18 måneder. Det er vanskeligt at skønne over merudgiften, der er forbundet med Dansk Flygtningehjælps arbejde som følge af stigningen i antallet af asylansøgere. Det samlede antal flygtninge, der ankommer i år, vil antagelig ligge et godt stykke over 2.000. Det vil sige, at merudgiften for at integrere de flygtninge, der dels er kommet og dels må forventes at komme i de resterende måneder i år, vil andrage ca. 250 millioner kroner.

Efter udløbet af integrationsperioden vil de flygtninge, der ikke er i stand til at klare sig selv, have krav på social bistand fra vedkommende kommune. Efter de gældende regler refunderer staten 100 pct. af de afholdte udgifter til konventionsflygtninge og 50 pct. af udgifterne til de facto-flygtninge. Den samlede udgift til social bistand til flygtninge andrager ca. 15 millioner kroner hvert år for hver 500 flygtninge. De samlede sociale udgifter til konventionsflygtninge anslås til 91 millioner kroner for 1984 og vedrører ca.

2.000 familier. De sociale udgifter til de facto-flygtninge kan ikke specificeres nærmere.

Stigningen i antallet af flygtninge vil endvidere medføre forøgede udgifter for kommunerne, især til boligstøtte og danskundervisning.

Jeg kan oplyse, at såvel justitsministeriet som socialministeriet har til hensigt snarest at forelægge folketingets finansudvalg de nødvendige aktstykker.

7. Afslutning

Jeg fremhævede indledningsvis Dansk Flygtningehjælps nye formands udtalelse om, at den nye udlændingelov på flygtningeområdet er den mest menneskevenlige af sin art i verden.

Jeg synes, at der efter denne redegørelse, og nu med viden om lovens virkning, er grund til at spørge, om det også var denne retstilstand, folketinget ønskede. Var folketinget indstillet på at gennemføre en lov, som ikke giver danske myndigheder nogen mulighed for at reagere overhovedet, selv over for den størst mulige tilstrømning, og uanset hvordan situationen i øvrigt udvikler sig?

Hvis det er tilfældet, går jeg ud fra, at folketinget også er indstillet på at betale de meget store omkostninger, der i en lang årrække vil være forbundet hermed.

Det er efter min opfattelse af afgørende betydning, at de regelsæt, der især i de vesteuropæiske lande er afgørende for, om der skal gives asyl, er af nogenlunde ensartet karakter. Herigennem opnår man, at et enkelt land ikke kommer til at fremstå som landet, hvor alle kan få ophold, og hvortil derfor strømmen af udlændinge med selvforstærkende virkning søger hen. Det er væsentligt, at flygtningestrømmen og dermed de byrder, der er forbundet hermed, i stedet fordeler sig mere jævnt. Om den vesteuropæiske asylstandard – hvis jeg må kalde det sådan – så er høj nok, er et andet problem. Men det problem bør efter min opfattelse først og fremmest løses ved en fælles international indsats. Det ensidige – og store – skridt, som Danmark har taget frem foran de øvrige vesteuropæiske lande, kan – og jeg synes, at udviklingen demonstrerer det – indebære ganske uoverskuelige konsekvenser.

Den nye udlændingelov har nu været gældende i et år. Normalt er der ikke behov for